

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Sedecias, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

subacti, & rursus servituti subjecti sunt Rege Joakimo etiam morte sublato, cujus deinde cadaver extra portas Jerusalem projectum, & sepulturam asini sepultum est, veluti Jeremias praedixerat; & regnavit Jechonias filius ejus pro eo, jure ad ipsum devoluto scepro.

Jechonias, Rex Juda.

Ab An. 3383.

Jechonias
eum Judaeis
in Babylo-
nem abduci-
tur.

4. Reg. 24.

à v. 8.

2. Par. 36.

v. 10.

Jechonias decem & octo annorum erat, cum regnare coepisset, & fecit malum coram Domino juxta omnia, quae fecerat Pater ejus. Regnavit tribus solum mensibus. veritus enim Nabuchodonosor, ne memor Patris tam indignè à Chaldaeis occisus deficeret, seque Aegyptiis aut Tyriis, qui jam tunc erant, hostibus jungeret, rursus venit cum exercitu, & Jerusalem obsidione cinxit. Jechonias diffusus viribus suis de consilio Matris ac Jeremiae Procerumque egressus se Babylonio dedit. Speravit Jechonias, cum nullius criminis contra Babylonium sibi conscius esset, eum nihil mali illaturum civitati. At iste Jerusalem ingressus abstulit primo thesauros Domus Domini, & Domus regia; deinde Jechoniam Regem, Matrem, & uxores ejus, universos Principes, decem millia virorum fortium, 8000. opificum, Sacerdotes & Prophetas, inter quos Ezechiel, Josedec & Mardocheus, captivos duxit in Babylonem relictis solis pauperibus iisque, qui huc illucque diffugerant.

Sedecias fit
Rex.

4. Reg. 24.

à v. 17.

2. Par. 36.

à v. 10.

Sedeciam verò tertium Josiae Filium & Jechoniae Patrum Regem Judaeae constituit jurejurando adstrictum, ut fidem servaret, nihil in Regno mutet, Aegyptios non juvet, & tributa cum fide pendat. Rebus ita in Judaea compositis Nabuchodonosor recessit; quod ubi percerebuit, ii, qui magno numero antea metu Chaldaeorum in Aegyptum aliaque loca confugerant, reversi sunt, & Regnum Sedeciae paulò splendidius reddidit.

Sedecias, Rex Juda.

Ab An. 3383.

Jeremias Re-
gem & popu-
lum frustra

Vigesimum & primum annum aetatis habebat, cum regnare coepit, & undecim annis regnavit, & fecit malum coram Domino juxta omnia quae fecerat Joakim ejus Frater. Jeremias, qui DEI nutu Jerusalem remanserat ad curandas populi reliquias,

liquias, sæpenumerò illum adiit, obtestans ut omissis impietatibus Justitiæ curam gereret, nève aut Principibus suis mentem adhiberet, quòd essent mali plerique, aut falsis Prophetis crederet eum decipientibus. At Sedecias agnoscebat quidem Prophetam vera dicere, sed per amicos rursum depravatus abducebatur à Jeremiæ consiliis in diversum, quocunque vellent. Sed & *universi Principes Sacerdotum & populus prævaricati sunt inique juxta universas abominationes gentium, & polluerunt Domum Domini.* DEus illos sollicitè per servos suos quotidie commonebat; at illi *subsannabant nuntios DEI, illudebantque Prophetis, donec ascenderet furor Domini in populum ejus, & esset nulla curatio.*

Non minùs sollicitus erat Jeremias pro iis, qui Babylonem transmigraverant. Inter eos quidam sibi nomen Prophetarum usurpabant, & brevi redituros in patriam mentiebantur præcipuè Achab & Sedecias imposturâ & nequitia magis insignes. Cùm igitur Rex Sedecias Legatos in Babylonem mitteret, usus occasione Jeremias epistolam scripsit ad exules, qua ipsis suasit, ne crederent Pseudo-Prophetis & somniatoribus, se brevi reversuros in Judæam; id nonnisi expletis septuaginta annis futurum. quare ædificarent domos, plantarent hortos, acciperent uxores & generarent filios & filias, ut non essent pauci numero. Ne præ se beatos existimarent, quibus in patria remanere licuit; brevi enim futurum, ut Dominus persequatur eos in gladio, & in fame & in pestilentia; & det eos in vexationem, in maledictionem, & in stuporem, & in sibilum & in opprobrium cunctis gentibus. Ipsi verò promittere Dominum multam prosperitatem, suamque protectionem, vitarent Chaldæorum mores, ritus & superstitiones observationes; abstinerent ab Idolorum cultu; hanc enim captivitatem non alio ex fonte, quàm ex ea impietate promanasse.

Hoc tempore Babylone contigit historia Susannæ, quæ illustrium ejus virtutum nobilissima documenta continet, sicut & divinæ providentiæ & justitiæ erga probos & improbos. porro duo illi senes, Susannæ accusatores, creduntur fuisse illi ipsi Pseudo-prophetæ Achab & Sedecias; qui à Daniele puero calumnix convicti, cùm lapidandi essent à populo, jussu Nabuchodonosoris igne exusti sunt.

ad meliora
hortatur.
2. Par. 36.
à v. 11.

Scribit ad captivos Babylonem.
Jer. c. 29.

Susanna in Babylone accusatur & absolvitur.
Dan. c. 13.
Jerem. 29.
v. 22. & 28.

Jeremias ob
salutaria mo-
nita multa
patitur.

Jer. 51. à v.

59.

Jer. 20. à v. 1.

et. 38. à v. 4.

Quarto Regni anno Sedecias Rex ipse Babylonem profectus est, nempe ut Jechoniam nepotem in vinculis & reliquum populum consolaretur, Regem salutaret & Judæis mitiorem redderet, tum etiam ut pactum tributum persolveret, qua occasione rursus Jeremias ad exules scripsit, hortatusque est tum ipsum Regem Sedeciam tum populum, ut dominatum Chaldæorum patienter ferant ac servitatem; venturum tempus, quo Babylonii ipsi suorum scelerum pœnas luant. Quoniam verò etiam Jerosolymæ tum contra falsas promissiones Pseudo prophetarum, tum contra civitatem constanter prædicaret, multa propterea absente Rege passus est; cùmque aliquando stans in atrio domus Domini nomine Dei ad omnem populum diceret: *Ecce ego inducam super civitatem hanc & super omnes urbes ejus universa mala, qua locutus sum adversus eam; quoniam induraverunt cervicem suam, ut non audirent sermones meos*: Audiens hæc Phassur unus ex primis Sacerdotibus, percussit Jeremiam, & misit in subterraneum carcerem; ex quo altero die eductus nihil quidem à pristina libertate loquendi remisit; querebatur tamen, se Prophetam in ea incidisse tempora, quibus sermo Domini esset in hominum derisum & subannationem tota die.

Ezechiel per
43. capita.

Quinto transmigrationis anno cœpit prophetare Ezechiel in medio captivorum super flumina Babylonis, ubi sedebant, & flebant, cùm recordarentur tui Sion, habuitque mirabilem illam visionem de similitudine quatuor animalium. Post alias deinde variâsque visiones de clade & interitu Jerosolymæ, de fuga & comprehensione Sedeciæ Regis, de publicis privatisque sceleribus Judæorum prædixit reversionem populi ad propria loca: vaticinatus est de adventu Domini, de baptismo, de aliis Christi mysteriis, & de structura Templi.

Nabuchodonosor eversâ
Ninive Ty-
rum obsidet
Ezech. 26.
à v. 7. &
p. 27. & 28.

Nabuchodonosor superatis intereâ Medis subactisque, Niniven, quæ ad istos jam aliquoties defecerat, expugnavit, rotisque perfidam funditus evertit, atque ita delevit, ut nulla deinceps reperitur ejus mentio vel in sacris, vel profanis litteris. Post Medos, Armenos quoque, atque Hyrcanos, ac deinde Elamitas sive Persas subjugavit. Amplificato latè per Orientem imperio arma in Occidentem convertit, ac Tyrum, cujus potentiam ac superbiam ferre non poterat, obsidere cœpit. Hæc enim urbs paulò post diluvium à Thira septimo Japheti filio in

insula maris mediterranei condita inventa primò re nauticâ ad tantam denique pervenit potentiam, ut tunc toto penè mari mediterraneo longè latèque dominaretur, sèque ipsam præ superbiam ob divitias & pulchritudinem non caperet; nam *edificavit Tyrus munitionem suam. & coaccervavit argentum quasi humum, & aurum ut lutum platearum. Zach. c. 9. v. 2.*

Dum Nabuchodonosor obsidione Tyri occupatur, Rex Sedecias jugi Babylonici, quod septem jam annos portaverat, impatiens, cœpit illud excutere, ratus, si cum Ægyptiis Chaldæorum hostibus vires conjungeret, nihil sibi suoque Regno metuendum à Chaldæis præsertim Tyrio bello distentis; spem quoque faciebant Pseudo-Prophetae, quibus unus Jeremias, sed frustra, resistebat. Itaque à Nabuchodonosore deficiens cum Ægyptiis societatem iniit, datæ fidei immemor, & jurisjurandi.

Audita defectione Nabuchodonosor cum parte copiarum in Judæam irrumpens obsidionem Jerosolymæ inchoavit, ad quod nuntium exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto opem Sedeciae laturus. Chaldæi ne simul cum gemino hoste sibi pugnandum esset, recesserunt ab Hierusalem contra Ægyptios. Timore soluti cives se deinceps à Chaldæis tutos fore credebant. At Jeremias constanter edixit reversuros; & verò redierunt fugatis Ægyptiis, & extruxerunt in circuitu urbis munitiones, & clausa est civitas atque vallata. Consultus à Sedecia Jeremias tum ipsi, tum populo omnino suasit deditioem, si salvi esse velint. Nam agebat: *quicumque manserit in civitate hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem profugerit ad Chaldaeos, vivet. Et: Tradendo tradetur civitas hac in manu Regis Babylonis, & capiet eam.* At hujusmodi vaticiniis bonus Propheta non nisi vincula retulit, verbera, carceres, & mortis minas. Interim *prevaluit fames in civitate, nec erat panis populo terra.* Secuta est pestis cum innumeris calamitatibus, quæ eò magis augebantur, quò longiùs extrahebatur obsidio. Paulò ante quàm veniret urbs ac Templum in potestatem Chaldæorum, quidam Sacerdotes hortatore sine dubio Jeremia tabernaculum, arcam fœderis, altare incensi, ignem perpetuum, nonnullaque alia, quæ facilè asportari poterant, in subterraneo quopiam loco absconderunt. *2. Mach. c. 1. à v. 19.* Factum id est

Sedecias fidei Nabuchodonosori frangit.

4. Reg. 24. v. 20.

2. Par. 36. v. 13.

Jerosolyma obsidetur, capitur Sedecias, oculis orbatur.

4. Reg. 25. à v. 1.

2. Par. 36. à v. 17.

Jer. 38. à v. 2. & Jer. 39. à v. 1.

& Jer. 52.

est providè & in tempore. Nam Chaldæi perrupto exteriori muro, apertaque portâ piscium irruentes, secundam quoque interioris muri portam occupârunt; quo viso *Rex Sedecias, & omnes viri bellatores fugerunt, & egressi sunt nocte de civitate per viam horti regii, & egressi sunt ad viam deserti.* Hostes verò patefacta interim secunda quoque porta in urbem irruentes omnia cædibus, rapinis, infanda omnis generis libidine replent. Ipsa atria Domûs Domini, quò miseri magno numero salutis causâ confugerant, impleta sunt interfectis, solique illi servati sunt, qui tunc furenti per urbem hosti non occurrerunt, sed latebris clausi se servituti reservârunt. Regem fugitivum hostes non procul à Jerichunte assecuti sunt; quò videntes amici & Duces fugæ comites, relicto Sedecia dissipati sunt, quâ quemque spes fugæ tulerat; ipse vürò desertus cum liberis & paucis amicis in hostium potestatem devenit, perductusque est ad Nabuchodonosorem. Erat hic tunc in Reblatha in finibus Judææ sita, exspectans eventum obsidionis tum Jerosolymæ tum Tyri. Ubi in conspectum Nabuchodonosoris venit, iste fœdifragum & ingratum gravibus primò verbis increpuit, mox iussit ipso Sedecia & aliis captivis inspectantibus filios ejus & amicos trucidari, ipsi autem, priùs oculis orbatò catenas injici, & Babylonem abduci; ubi non multò post præ animi mœnore ac oculorum dolore è vivis abiit.

Postquàm ferè mensis abiit in cædibus & populatione Jerosolymæ, visum est Regi civitatem omnino delere. Misit igitur Nabuzardem Ducem cum mandatis, ut priùs Templum, & regiam spoliaret, deinde in cineres redigèret, muros, turres, ac urbem funditus dirueret, ac reliquum populum in Babylonem traduceret relictis solis vinitoribus, agricolis. & pauperibus terræ; quòd ipse accuratè præstitit. aucta sunt, quæ à priori spoliatione reliqua erant universa saxa domûs Domini tam majora, quàm minora, thesauri Templi, & Regis, & Principum cum omni supellectile: muri Jerusalem per circuitum subversi: turres dejectæ: undique subjecti ignes, quibus Templum, Regia, urbs tota conflagravit; cùnque post incendium firma murorum compages adhuc staret in Templo, eos demoliti sunt, & *dispersi sunt lapides Sanctuarii in capite omnium platearum.* Cives, qui jam antea se dediderant cum plurimis aliis è Judæa Babylonem

Jerosolyma
& Templum
incenditur.
4. Reg. 25.
2 v. 3.
2. Par. 36.
2 v. 19.
Jer. 39. 2.
v. 11.
Jer. 40. a v. 2.
Jer. 52. a v.
13.

nem sunt translati, Saraias verò Summus Pontifex cum quibusdam aliis, qui primùm nunc è latebris suis exhibant, missi sunt in Reblatha, ubi percussit eos Rex Babylonis, & interfecit. Jeremiam voluit Nabuchodonosor humaniter tractari, quem virum sanctum esse, & deditorem semper suasisse ex transfugis audiverat. Quare Nabuzardan eidem potestatem dedit aut demigrandi Babylonem, aut in Judæa manendi, aut quocunque libuisset abeundi.

Maluit manere in patria apud reliquias populi, deque sacro deposito sollicitus divino monitu in tempore locum adit, in quo nuper arca, altare, tabernaculum, abdita fuerant; eaque per fidos homines trans Jordanem in montem transtulit, ex quo olim Moyses terram Chanaan à longè lustrarat, ibique in spelunca recondidit. Hoc ministerio perfunctus rediit, & Jerosolymam per otium contemplatus jam non amplius plenam populo, civitatem perfecti decoris, Dominam Gentium Principem Provinciarum, gaudium universa terra; sed solam nunc, & desertam, super carbonem denigratam factam quasi viduam, sub tributo, derisum omni populo suis lamentationibus amaro animo suspirans & ejulans deslevisit.

Jeremias manet in patria.
Jer. 40. v. 6.
2. Mach. 2.

Jechonias, Rex Juda exautoratus & captivus Babylone.

Sciente hac in sanctam civitatem tempestate è reliquo Regno Judæi magno numero in tutiora loca, & plerique in Ægyptum se receperunt. Iis qui remanserant, aut ex fuga redierunt, Præfectus relictus est Godolias, ab omnibus valde amatus propter bonitatem ejus & humanitatem. At brevi Judæa creptus est invidia Ismaëlis; hic enim eam dignitatem affectans consilio atque etiam auxilio Regis Ammonitarum Godoliam & Chaldæos, qui cum ipso erant in Maspeth, occidit; qua cæde Judæi non solum afflicti, sed ita turbati sunt, ut turmatim rursus in Ægyptum fugerent; secumque frustra renitentem Jeremiam & Baruch ipsius scribam abriperent, veriti scilicet, ne Nabuchodonosor necem Godoliam & Chaldæorum Judæis omnibus sine discrimine imputaret, eamque ulcisceretur.

Judæi magno numero in Ægyptum fugiunt & Jeremiam secum abriperunt.
Jer. 40. v. 7.
& Jer. c. 41.
42. & 43.
4. Reg. 52.
à v. 12.

Ægyptum ingressi confederunt primò in Taphnis, deinde

Lapidant Jeremiam,

Sacra Veterum Temp Histor.

D d

verò